ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Michala Jantoše a soudkyň Mgr. Barbory Berkové a JUDr. Markéty Fialové ve věci

žalobkyně: **SALUTEM FUND SICAV, a.s.**, IČ 09074511
sídlem Karolinská 707/7, 186 00 Praha
zastoupená advokátem Mgr. Janem Suchomelem
sídlem Na Vinici 2092/34, 100 00 Praha

proti
žalované: **obec Loučná nad Desnou**
sídlem Loučná nad Desnou 57, 788 11 Loučná nad Desnou

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalované při vyřizování žádosti o poskytnutí informace ze dne 9. 6. 2025,

takto:

I. Žalovaná je **povinna** rozhodnout o žádosti o informace podané žalobkyní u žalované dne 9. 6. 2025 týkající se změny č. 2 územního plánu obce do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

II. Žalovaná je **povinna** zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení 20 404,10 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobkyně, advokáta Mgr. Jana Suchomela, sídlem Na Vinici 2092/34, 100 00 Praha.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podanou dne 22. 9. 2025 domáhá ochrany proti nečinnosti žalované při vyřizování žádosti o informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“). V žalobě uvedla, že dne 9. 6. 2025 učinila u žalované žádost o poskytnutí informace týkající se pořizování změny č. 2 územního plánu obce. Žalovaná na tuto žádost nereagovala, proto u ní žalobkyně dne 17. 7. 2025 podala stížnost dle § 16a InfZ. Jelikož se jí ve stanovené lhůtě nedostalo odpovědi na její stížnost, obrátila se přímo

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Chrudinová.

na Krajský úřad Olomouckého kraje jakožto nadřízený orgán, který rozhodnutím ze dne 27. 8. 2025, č. j. KUOK 98947/2025 přikázal žalované, aby ve lhůtě do 15 dnů od doručení rozhodnutí žádost žalobkyně vyřídila. V odůvodnění uvedl, že žalovaná zcela ignorovala jeho žádosti o postoupení žalobkyní podané stížnosti spolu se spisovým materiálem. Dle sdělení nadřízeného orgánu bylo rozhodnutí o stížnosti doručeno obci dne 27. 8. 2025. Lhůta pro vyřízení žádosti uplynula dne 11. 9. 2025, avšak žalovaná na podanou žádost o informace nereagovala. Žalobkyně proto navrhla soudu, aby žalované přikázal podanou žádost o informace vyřídit.

2. Krajský soud při svém rozhodování vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době jeho rozhodnutí podle § 81 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

3. Úvodem krajský soud předesílá, že žalovaná byla celkem čtyřikrát vyzvána, aby se k podané žalobě vyjádřila a předložila soudu správní spis. Na žádnou z těchto výzev nereagovala, ačkoliv byla upozorněna na to, že při nepředložení spisu může soud rozhodnout jen na podkladě tvrzení a důkazů předložených žalobkyní. Až v den jednání starostka zaslala soudu omluvu a žádost o odročení jednání, kterou odůvodnila náhlou zdravotní indispozicí s tím, že lékařskou zprávu soudu zašle dodatečně.

4. Podle § 50 s. ř. s. platí, že *z důležitých důvodů může být jednání odročeno. Soud může odročit jednání též tehdy, jestliže to účastníci shodně navrhnou.* Podle ustálené judikatury NSS vztahující se k citovanému ustanovení platí, že jednání je možné odročit pouze z důležitých důvodů. Je-li tvrzený důvod pro odročení jednání na straně zástupce účastníka, je nutné v rámci žádosti o odročení rovněž uvést, proč nelze zajistit substituta, který by při jednání zastoupil zástupce účastníka, který se nemůže jednání účastnit. Jinak nelze hovořit o důležitém důvodu (srov. např. rozsudek NSS ze dne 10. 2. 2023, č. j. 5 Afs 417/2021-40, odst. 19 a judikaturu tam uvedenou).

5. Jakkoliv se uvedená judikatura vztahuje k zastoupení profesionálem (advokátem, daňovým poradcem), je možné ji přiměřeně vztáhnout také na podmínky jiných účastníků, např. právnických osob. Ustanovení § 21b odst. 1 zákona č. 991/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), které lze aplikovat na základě § 64 s. ř. s., stanoví, že *za obec a za vyšší územně samosprávný celek jedná ten, kdo je podle zvláštního zákona oprávněn je zastupovat navenek, nebo jejich zaměstnanec, který tím byl touto osobou pověřen*. Podle § 103 odst. 1 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zastupuje starosta obec navenek. Podle § 104 odst. 1 věta první obecního zřízení platí, že *starostu zastupuje místostarosta*.

6. Ze shrnuté právní úpravy vyplývá, že ve věci mohla za žalovanou jednat v prvé řadě starostka obce. Ta se omluvila z důvodu náhlé zdravotní indispozice, která ji dle jejího tvrzení bránila v účasti u jednání. Tato omluva v den jednání působí ve světle toho, že žalovaná až dosud zcela ignorovala jakékoliv výzvy soudu, poněkud obstrukčně. Nicméně nelze vyloučit i to, že starostka obce skutečně onemocněla a nemohla se jednání zúčastnit. Faktem každopádně zůstává, že ani ke dni vypravení tohoto rozsudku (11. 12. 2025) svou náhlou zdravotní indispozici neosvědčila, ač sama přislíbila, že tak učiní. Starostka obce tedy neprokázala jí tvrzený vážný důvod, v důsledku kterého by měl soud jednání odročit.

7. Za druhé soud uvádí, že i kdyby starostka obce svou zdravotní indispozici prokázala, pak ve světle shora uvedené judikatury nebylo žalovanou tvrzeno natož pak osvědčeno, že by za obec nemohla jednat jiná osoba, např. místostarosta obce, který by měl dle § 104 obecního zřízení zastupovat starostku obce v době její nepřítomnosti. Dle informací dostupných na webových stránkách žalované je v rámci obecního úřadu žalované vyčleněn odbor stavební, ve kterém jsou zařazeni hned dva zaměstnanci obce. Nyní řešená žádost o informace se týká změny územního plánu obce, tj. zjevně stavební problematiky. Jedná se o věc nečinností a nutno dodat, že poměrně jednoduchou, kdy obec neučinila při vyřizování žádný úkon a nereagovala ani na rozhodnutí nadřízeného orgánu (viz dále). Nejedná se tedy o složitou věc, kterou by nemohla za starostku obce

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Chrudinová.

vyřídit jiná osoba (např. z důvodu, že by bylo nutné věc pečlivě nastudovat). Není tedy zřejmé, proč nemohla zastoupit starostku obce kterákoliv z uvedených osob.

8. Ze všech důvodů dospěl soud k závěru, že ve věci nebyl osvědčen vážný důvod pro odročení jednání ve smyslu § 50 s. ř. s. a jednání dne 9. 12. 2025 uskutečnil.

9. Z důkazů předložených žalobkyní (žádost o informace ze dne 9. 6. 2025 s doručenkou, stížnost ze dne 17. 7. 2025 s doručenkou, žádost o sdělení stavu ze dne 16. 8. 2025 s doručenkou, rozhodnutí krajského úřadu ze dne 27. 8. 2025, č. j. KUOK 98947/2025 a sdělení k žádosti ze dne 22. 9. 2025) krajský soud učinil následující závěr o skutkovém stavu:

   Dne 9. 6. 2025 podala žalobkyně u žalované žádost o poskytnutí informace dle InfZ, ve které žádala o poskytnutí informací týkající se změny č. 2 územního plánu obce. Na tuto žádost žalovaná nereagovala, proto žalobkyně dne 17. 7. 2025 podala proti postupu žalované stížnost dle § 16a InfZ, kterou žalovaná v zákonné lhůtě nepostoupila nadřízenému orgánu, který se o ní dozvěděl až z přípisu žalobkyně ze dne 16. 8. 2025. Žalovaná nereagovala na výzvy krajského úřadu k předložení spisu a ten tak rozhodnutím ze dne 27. 8. 2025, č. j. KUOK 98947/2025, které bylo žalované doručeno téhož dne, přikázal žalované, aby žádost žalobkyně o poskytnutí informací ze dne 9. 6. 2025 vyřídila do 15 dnů od doručení rozhodnutí, tj. do dne 11. 9. 2025. Žalovaná ani poté na žádost žalobkyně o poskytnutí informací nereagovala.

10. Podle § 79 odst. 1 s. ř. s. *ten, kdo bezvýsledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek.*

11. Z provedeného dokazování vyplývá, že se žalobkyně před podáním žaloby obrátila na nadřízený orgán se stížností dle § 16a InfZ, což je v případě žádostí o informace prostředkem ochrany proti nečinnosti (srov. rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 20. 11. 2018, č. j. 5 As 18/2017-40, č. 3847/2019 Sb. NSS). Žalobkyně bezvýsledně vyčerpala tento prostředek ochrany proti nečinnosti, protože její stížnosti nadřízený orgán vyhověl, stanovil dodatečnou lhůtu k vyřízení žádosti o informace, avšak ani to nevedlo k nápravě. Žaloba je tedy přípustná a s ohledem na délku lhůty k jejímu podání dle § 80 odst. 1 s. ř. s. i včasná.

12. Podle § 15 odst. 1 InfZ platí, že *pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti (dále jen „rozhodnutí o odmítnutí žádosti"), s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.*

13. Z provedeného dokazování jednoznačně vyplynulo, že žalovaná je naprosto pasivní a na podanou žádost o informace nereagovala žádným ze stanovených způsobů ani poté co jí bylo přikázáno nadřízeným orgánem, aby ji vyřídila. Soud proto podané žalobě vyhověl a podle § 81 odst. 2 s. ř. s. přikázal žalované, aby rozhodla o žádosti o informace žalobkyně učiněné dne 9. 6. 2025. Pro úplnost soud uvádí, že tuto povinnost nelze vnímat tak, že žalovaná musí žádost odmítnout, nýbrž tak, že je povinna žádost vyřídit některým ze způsobů uvedených v InfZ (k tomu srov. rozsudek NSS ze dne 27. 1. 2010, č. j. 4 Ans 16/2009-83). Lhůtu pro vyřízení žádosti stanovil soud s přihlédnutím k § 14 odst. 5 písm. d) InfZ.

14. Krajský soud závěrem apeluje na žalovanou, aby začala plnit své povinnosti vyplývající z právních předpisů.

15. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žalovaná byla s ohledem na úspěch žalobkyně ve věci zavázána k náhradě jí účelně vynaložených nákladů. Ty spočívají v zaplaceném soudním poplatku ve výši 2 000 Kč. Dále spočívají v odměně advokáta za tři úkony právní služby (příprava a převzetí zastoupení, podání žaloby a účast u jednání dne 9. 12. 2025) podle § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších

předpisů. Odměna za jeden úkon činí dle § 7 bod 5 ve spojení s § 9 odst. 5 advokátního tarifu 4 620 Kč, tj. celkem 13 860 Kč. K tomu náleží advokátovi žalobkyně náhrada hotových výdajů ve výši 450 Kč za úkon právní služby dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu, tj. celkem 1 350 Kč. Jelikož je zástupce žalobkyně společníkem právnické osoby dle § 15 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů, která je plátcem DPH, náleží mu také náhrada za DPH ve výši 21 % počítaná z částky 15 210 Kč. Celkové žalobkyně činí 20 404,10 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Olomouc 9. prosince 2025

JUDr. Michal Jantoš v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Chrudinová.